

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. Š. Š. – A., C., Ž.**, IČO: X., zast. Mgr. A. L., K. V., proti žalovanému: **A. P., s. r. o.**, L.V., IČO: X., zast. JUDr. V. Z., advokátom, S.V., **o určenie termínu splatnosti vyrovnacieho podielu**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. júna 2009, č. k. 41 Cob 173/2009–245, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Veľkom Krtíši uznesením zo dňa 19. marca 2009, č. k. 3 Cb 20/05-225 konanie zastavil a žalovanému priznal náhradu trov konania 776,18 Eur.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanému nárok na určenie, že 01. 07. 2004 je termínom splatnosti vyrovnacieho podielu podľa exekučného príkazu č. Ex 259/2001-49 zo dňa 22. 12. 2003.

Na pojednávaní dňa 26. februára 2009 žalobca oznámil, že na návrhu netrvá, že ho berie späť v celom rozsahu z dôvodu, že po vydaní rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. k. 6 Cb 90/2006 o zaplatenie 46 612,46 Eur s prísl. odpadol naliehavý právny záujem v tomto konaní. Žiadal nahradiť trovy konania. Žalovaný so späťvzatím návrhu súhlasil a žiadal nahradiť trovy konania.

Na základe uvedeného súd podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p. konanie zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. tak, že náhradu trov konania priznal žalovanému, pretože zastavenie konania zapríčinil žalobca tým, že po tom, ako podal návrh

na určenie termínu splatnosti vyrovnacieho podielu, podal ďalší návrh, ktorý sa viedol pod sp. zn. 6 Cb 90/06 a až po ukončení tohto konania vzal v tejto veci späť svoj návrh. Na základe uvedeného postupu žalobcu, mal súd za preukázané, že zastavenie konania zapríčinil žalobca, preto priznal žalovanému náhradu trov konania za úkony právnej pomoci vyšpecifikované v odôvodnení uznesenia.

Žalobca podal proti uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania odvolanie podaním zo dňa 2. apríla 2009, z ktorého vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania na základe nesprávnych skutkových zistení. Poukázal na to, že z jeho podania zo dňa 26. februára 2009, ktorým vzal návrh späť, vyplýva, že druhý návrh musel podať z dôvodu, že žalovaný až na pojednávaní dňa 7. septembra 2006 poprel jeho pohľadávku. Poukázal i na to, že dňa 22. februára 2007 navrhol spojenie oboch žalôb. Medzi účastníkmi konania vznikol okrem sporu o termín vyplatenia vyrovnacieho podielu a spôsobu výpočtu vyrovnacieho podielu, aj spor o nároku na vyplatenie vyrovnacieho podielu. Z tohto dôvodu podal novú poddĺžnickú žalobu o zaplatenie vyrovnacieho podielu podľa exekučného príkazu vo výške 1 404 247 Sk s príslušenstvom, ktorý je vedený v konaní sp. zn. 6Cb 90/2006, výsledok ktorého ovplyvní aj určenie splatnosti vyrovnacieho podielu. Odvolateľ zastáva názor, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného. Navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať žalobcovi trovy konania 576,41 EURO.

Žalovaný k odvolaniu uviedol, že v konaní, ktoré bolo zastavené sa nerozhoduje o náhrade trov konania podľa výsledku, ale podľa zavinenia účastníka, pre ktoré sa muselo konanie zastaviť. Navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu odvolacie trovy 38,77 Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 30. júna 2009 uznesenie v napadnutej časti potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania 38,77 Eur.

Odvolací súd vec prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní veci zistil, že žalobca vzal žalobu späť dňa 26. februára 2009 z dôvodu, že po vydaní rozsudku v konaní vo veci 6Cb 90/2006 odpadol naliehavý právny

záujem v tomto konaní a žalovaný so späťvzatím súhlasil a žiadal priznať náhradu trov konania.

Odvolačný súd s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. mal za to, že súd prvého stupňa nepochybil, keď pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo znenia prvej vety ust. § 146 ods. 2 O. s. p. a vyslovil, že z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania, preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

Na základe uvedeného uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 v prospech žalovaného.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 2. augusta 2009 podľa § 237 písm. f/ a g/ O. s. p. a zároveň požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, nakoľko spĺňa podmienky pre tento postup podľa § 30 O. s. p. Bol oslobodený od poplatkovej povinnosti.

V odôvodnení dovolania uviedol, že odvolací súd sa nezaoberal celým odvolaním a poukázal na tvrdenia súdu v rozhodnutí, ktoré sú v rozpore s predloženými dôkazmi. Z podania žalobcu zo dňa 26. februára 2009, ktorým vzal návrh späť, vyplýva, že druhý návrh musel podať po tom, čo žalovaný na pojednávaní dňa 7. septembra 2006 poprel jeho pohľadávku. Poukázal na podanie z 22. februára 2007, v ktorom navrhol spojenie vecí a dôvodom návrhu bola skutočnosť, že žalovaný počas vedenia tohto sporu zmenil svoje stanovisko k vyrovnaciemu podielu. Medzi účastníkmi vznikol okrem sporu o termín splatnosti a spôsob výpočtu vyrovnacieho podielu, aj spor o nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu. Preto podal poddĺžnickú žalobu o zaplatenie vyrovnacieho podielu, ktorý je vedený na súde pod sp. zn. 6Cb 90/2006. Žalobca zastáva názor, že konanie nebolo zastavené jeho zavinením, preto navrhol uznesenie odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši.

V doplňujúcom podaní prostredníctvom právnej zástupkyne zo dňa 12. augusta 2010 uviedol, že zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Dôvod zastavenia konania, že v inom konaní bol žalobca úspešný, neposúdil odvolací súd správne z procesného hľadiska a mal postupovať podľa § 146 ods.2 veta druhá O. s. p. a priznať trovy konania žalobcovi, nie žalovanému. Prípadne mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 150

ods. 1 O. s. p. Navrhol napadnuté uznesenie i uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši na ďalšie konanie.

Žalobca k podanému dovolaniu uviedol, že v zásade popiera existenciu dovolacieho dôvodu vyjadreného v § 237 písm. f/ a g/ O. s. p. a má za to, že žalobca nebol na svojich právach v konaní ukrátený. Náhradu trov dovolacieho konania si neuplatnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec prejednal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, za splnenia akých podmienok zákon dovolanie pripúšťa a to, jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené. Dovolanie taktiež nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde / § 238 ods. 5 O. s. p. /.

Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, toto upravuje ust. § 239 O. s. p., ktoré taxatívne vymedzuje prípustnosť dovolania, pričom podľa

ods. 3 ustanovenia § 239 dovolanie nie je prípustné /okrem iného/ proti rozhodnutiu o trovách konania.

Teda pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 239 O. s. p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu uzneseniu je založená na princípe rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa / § 239 ods. 1 O. s. p. /, prípustnosť je tiež daná v prípade ak súd dovolanie pripustil ... / § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. /. Dovolanie je však vylúčené v prípadoch uvedených v ust. § 239 ods. 3 O. s. p., teda i proti trovám konania. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie proti trovám konania nie je prípustné.

Dovolací súd skúmal splnenie dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. na základe ktorých je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto vád, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. s odôvodnením, že postupom, súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

S týmto názorom sa dovolací súd nestotožnil. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. výslovne dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s postupom súdu, teda procesnou činnosťou súdu vo veci podaného odvolania, ktoré bolo prejednané spôsobom vyplývajúcim z právneho predpisu.

Teda odňatím možnosti konať pred súdom zákon rozumie znemožnenie uplatnenia konkrétnych procesných práv účastníka, teda tých ktoré mohol pred súdom uplatniť. Skutočnosť, že odvolací súd sa s názorom dovolateľa o procesných dôvodoch skúmaných pri späťvzatí návrhu v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nestotožnil, nie je porušením ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa § 237 písm. g/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k vade konania zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa citovaného ustanovenia, dokonca žalobca ani v dovolaní neodôvodnil svoje dovolanie v tom smere, že v čom vidí dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by zakladali postup podľa § 237 O. s. p. Pre úplnosť dovolací súd vyslovuje, že pokiaľ ide o výšku tarifnej odmeny v nadväznosti na uplatnený nárok navrhovateľa, názor vyslovený odvolacím súdom je správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods.4 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil / § 151 ods. 1 O. s. p. /.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2011

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková